

เรื่อง

การกำหนดเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม*

สาระสำคัญ :

การกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในกรณีนี้คือการกำหนดมาตรการคุ้มครองความสะอาดของอากาศต้องเป็นมาตรการที่เหมาะสมที่จะสามารถลดมลภาวะได้จริง อีกทั้ง ต้องเป็นมาตรการที่ได้สัดส่วน และไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลจนเกินไป

รายละเอียดของเรื่อง :

หน่วยงานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองของกรุงเบอร์ลินได้กำหนดให้มีโครงการการรักษาความสะอาดของอากาศ และการดำเนินการตามแผนดังกล่าวขึ้นในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. ๒๐๐๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนมกราคม ปี ค.ศ. ๒๐๐๘ จะกำหนดให้ยานพาหนะทุกชนิดที่ติดป้ายสีแดง เหลือง และเขียวสามารถผ่านเข้า-ออกบริเวณที่กำหนดให้เป็นเขตสิ่งแวดล้อมได้ และตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนมกราคม ปี ค.ศ. ๒๐๑๐ ให้ยานพาหนะที่ติดป้ายสีเขียวเท่านั้นสามารถผ่านเข้า-ออกบริเวณดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสมาคม ADAC ๑๑ รายได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นกรุงเบอร์ลิน โดยได้ให้เหตุผลว่าจากรายงานของผู้เชี่ยวชาญได้ระบุว่าการกำหนดเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมดังกล่าวไม่ได้ช่วยลดปริมาณของฝุ่นละอองได้เลย

ศาลปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าจากการสำรวจพื้นที่คุ้มครองเมื่อ ๑ ปีที่ผ่านมาพบว่ามีค่าของคาร์บอนไดออกไซด์ และฝุ่นละอองมาก และมีปริมาณเกินกว่าค่าที่กำหนดไว้แน่นอน และในอนาคตปริมาณมลภาวะก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีหน้าที่กำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองความสะอาดของอากาศ และได้มีการเสนอโครงการที่มีการวิเคราะห์อย่างละเอียด และกำหนดมาตรการต่างๆ ไว้ทั้งสิ้น ๑๐๔ หน้า ศาลพิจารณามาตรการดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นมาตรการที่ได้สัดส่วน และเป็นมาตรการที่เหมาะสมในการลดมลภาวะแล้ว ดังนั้น โครงการการรักษาความสะอาดของอากาศ และโครงการดำเนินการตามแผนดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย และไม่ได้ละเมิดต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นแห่งกรุงเบอร์ลินจึงพิพากษายกฟ้อง

* แปลและสรุปจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดแห่งสหพันธ์ เลขที่คดี VG Berlin, Urt. v. 9. 12. 2009 – VG 11 A 295/08 bis VG 11 A 303/08 sowie VG 11 A 315/08 und VG 11 A 560/08 โดย นายเชิดวุฒิ สินพิมลบุรณ์ พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ ศูนย์สนับสนุนวิชาการคดีปกครอง สำนักวิจัยและวิชาการ